

sum vit hava fingið tað í hornspæli.

Viðvíkjandi figging so er tað at siga, at tað longu sum er, flýtur ikki so litið av almennum peningi í musikkundirvísingarnavni. Við teirri frittíðarlóg, sum er í vænti, verða líkindini enn betri, men vit kunnu ikki vænta at kunna hýsa øllum musikkundirvísingsemi figgarliga innan verandi ella komandi lóg-gávu. Tað má í stóran mun bliva talan um einstaklingaundirvísing, og princiippið má væl saktans bliva hjálp til sjálvhjálp.

— Hevur tú varhugan av, um hitt almenna umframt sin part av kvøðskúla- ella frittíðargjaldinum, sum annars fyrst stóran part er danskur peningur, verður sinnað at lata nakað eyka til slíka undirvísing?

— Ivalyst fáa musikkfólk ilt við at sannføra allar okkara politikarar á bygd og í býi um, at tónleikur er annað enn undirhald um ikki beinleiðis fjas. Men her kann tað vera av áhuga at nevna, at teir í Holstebro við tølum kunnu ávísar, at tann peningur, sum kommunan investar í musikkskúlan, sum man vera ein hin best útbygdi í ríkinum, hevur hon spart inn aftur á sosiala sektorinum — tað eru færri valdsgerðir og minni av sálarligari viðgerð. Harumframt er Holstebro, sum fyrr var eitt fjarlagt, deyðligt pláss, nú, ikki minst av hesum musikkvirksemi, vaknaður upp til at vera ein livandi mentunarmiðdepil.

Illa býtt

— Hvussu nógv verður latið frá tí almenna, sum er?

Ikki er tað stóra. Einar 200.000 kr. tilsamans frá landsstýrinum til sang, tónleik, dans, ferðir burtur í lond, vitjanir uttanfrá o. a. m. Um hendan upphædd varð ferðað, hevði tað kortini ikki nervað landshúsar-

haldið, men tað hevði munað væl í mentunarlivinum.

Eg havi fyrr vist á, eisini í blóðunum, at hesi oyrini verða býtt so skilaleyst, at t. d. okkara mongu hornorkestrur, sum við sínum meira enn 300 limum gera eitt so gott ungdomsarbeiði, tilsamans ikki fáa meira enn 30.000 kr., at kórini onki fáa (persónliga havi eg tó altíð møtt vælvið til tey almennu tiltøk, sum hava verið) og eg kann leggja aftrat, at tað ikki kann vera rætt, at eitt so virkið felag, sum Jazzfelagið í Havn ið regluliga bæði til koncertir og undirvísing fær vitjanir av jazzfólki úr verðinselituni, ikki fær figgarligan stuðning her í landinum, meðan danska musikkráðið metir teir at hava

studning uppibornan.

— Metir tú jazz og beat at vera líka so «finan» og góðan musikk, sum tað, tú sjálvur fæst við?

— Vit eiga at vera opin

fyrí øllum aspektum eisini í tónleiki. Tíverri havi eg ikki fortreytir fyrí at fáa tann spennandi tættin við inn í mitt arbeiði, sum eg meti hendan improviserandi rytmska tónleikin at vera, men at undirkenna tað, vit kunnu kalla nútíðarinnar puls, er litið klókt.

— Hvat heldur tú um okkara mongu beat-orkestrur?

— Nei, spyr ikki meg um tað, havi ikki nóg gott skil á tí. Men at her er ein musikkalsk livsmegi, er eyðvitað. Hugsi eisini, at fleiri av teimum hava ein góðan standard, men eg kenni fleiri beatmusikarar, sum sakna eitt betri teoretiskt støði, og her eru vit so aftur hjá tervinum á betri musikkpedagogiskum viðurskiftum.

— Viðvíkjandi høvuðsstaðnum, sum má ganga á odda, so er ikki annað enn at hava vón um eina skilgáða, professionella loysn. Mær rennur í huga, at Martin Holm, sáli, fyrí 30 árum síðani, meðan vit

gingu á læraraskúla, plagdi at siga, at tað ikki fór at fáa gongd á hansara hjartamál, fyrr enn fyrrverandi ítróttamenn taldust millum politikararnar. Nakað tað sama havi eg hug at siga um hetta, sum liggur mær á sinni:

ein høvuðsbági fyrí positivari broyting er tað, at so litið musikkalskt medviti tykjist vera millum teir, sum taka avgerðirnar.

Vit eru nógvir, sum eru spentir at frætta, hvussu hetta nýggja landsstýrið fer at viðgera hetta mál.

Framhald av síðu 2

Andre end Hestoy viste, at der kunne sættes rekorder trods de diskutale forhold i Øbrohallen, men færingen har formentlig ret i, at resultaterne ved dette vinter-DM kunne være blevet endnu bedre, hvis de aktive havde fået optimale vilkår til deres konkurrence.

Eisini í «Berlingske Tidende» stóð grein har Jon Hestoy fanst at umstøðnum í Øbrohallen, men atfinningarnar vóru her knýttar saman við grein, ið viðgjörði venjingarlegu Jon's í USA og loyva vit okkum at prenta hana her.

Der står en hel o' bag svømmeren Jon Hestoys amerikanske odyssee. For det er færøske frænder og firmaer hjemme i Tvøroyri på Sudero, som i fjor skramlede de 30.000 kr. sammen, der skabte grundlag for et træningsophold hos en af verdens førende svømmetrænere Mark Schubert i Mission Viejo i Californien.

For nærværende er den 21-årige færing hjemme til danske mesterskaber på sin klubs AGFs regning. Flaget skal jo vises i en sæson, der kulminerer med EM i Jugoslavien til sommer.

Historien om Hestoy er beretningen om en ranglet 18-årig gut, der for godt tre år siden kom til Århus for at blive fotograf. I bagagen havde han viljen

til at klare sig selv og et par færøske rekorder af en kvalitet, der næppe kunne have gjort ham til lokal mester i Maribo. Nu blev det med fotograferingen til en typografuddannelse, og med skolen liggende vis a vis Århus Svømmestadion var der ikke langt til de første svømmetag under Hallbjørn Stenhaus hårde, men kyndige hånd.

De diskuterende en del i starten de to. For Hestoy havde sine ideer om samfundets indretning, og træneren nogle andre. Men han var altid pokers god til at argumentere for sine holdninger, erindrer Hestoy, der i fjor vandt sit første DM.

Der blev til nogle år, hvor madpakken blev slugt i en bil mellem Lindes bogtrykkeri og svømmestadion. Hvor B-mennesket Hestoy måtte op for seks om morgenen for at passe træningen. Og først slutte dagen — i bassinet — 14 timer senere. Bagefter undrer han sig over, hvordan han holdt til det.

«Men jeg vil godt lave noget, som andre ikke gør. Det er vel også det, der får mig til at sætte dansk rekord i flødebollespisning: 50 stk. på ti minutter», siger han med et smil.

Ovenpå det århusianske ræs er hverdagen i USA samlet om 5–6 timers daglig træning. EM i år, VM i 1982 og måske OL 1984 ligger forude som

inspiration i det daglige træningsarbejde op til 20 km.

Skarp kritik af DM

Hestoy havde på det halve år næsten glemt den danske middelmådighed. Men han har mødt den igen i et farveløst DM i Øbrohallen. Og han undser sig ikke for at kalde arrangementet for «svineri mod svømmere, der har forberedt sig til DM seks-syv måneder. Iscenesat af en lederstab, der i mange tilfælde er rene pampere, som ikke regner de aktive for selvstændige og tænkende individer.

Forældede banetove, grumset vand og højt skulps skal ikke være nogen undskyldning for dårlige resultater. Men hvorfor ikke benytte Grevehallen få kilometer herfra — med landets hurtigste vand? Vi har protesteret, men lederne vil ikke høre på. De tror vist ikke, at vit kan tænke selv», siger Hestoy.

Han er ikke ene om kritikken. Og nogle mener direkte, at forholdene er årsag til, at man for første gang i mands minde fik en forstedag i DM uden en dansk seniorrekord.

SOSIALURIN hevur í leygardagsblaðnum prát við Jon. Orsaka av plástrótið er tað ikki við í dag.

Oyggjafundur

Javnaðarárhugaði í Suðuroy

Í annaðkvøld — hóskvøldið — kl. 8 skipar Tvøroyrar Javnaðarfelag fyrí politiskum fundi í matarhøllini á Flakavirk-inum á Tvøroyri.

Floksins umboð tala um politisku støðuna.

Aftan á verður bingo og burturlutan.

Javnaðarárhugaði úr allari oynni eru vælkomín.

Tvøroyrar Javnaðarfelag